

og et forholdsvis mindre beløb for enlige. For et ægtepar uden børn i København udgør den indtægtsregulerede folkepensions maksimale grundbeløb herefter 5 112 kr. (beregnet efter pristallet for juli 1956). Rådighedsbeløbet for ydelse af personlige tillæg bliver samtidig — i løbet af en overgangsperiode — nedsat fra $7\frac{1}{2}$ pct. til $4\frac{1}{2}$ pct., hvilket imidlertid på grund af grundbeløbets forhøjelse ikke medfører nogen reel ændring.

For omtrentligt at bevare forholdet mellem størrelsen af kommunehjælpen og folkepensionen foreslog socialministeren herefter forsorgslovens § 297, stk. 1, affattet således:

„Ved afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte tilfælde kan ydes som kommunehjælp til underhold i form af pengehjælp eller naturalier, skal det sociale udvalg iagttage, at hjælpen ikke må overstige et beløb, der svarer til 85 pct. af, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i henhold til folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, med tillæg af de i § 40, stk. 5, nævnte beløb, alt for så vidt ansøgeren havde opfyldt betingelserne for at oppebære sådan hjælp.“

I sin fremsættelsestale motiverede *socialministeren* den foreslåede ny affattelse af § 297, stk. 1, således:

„Man har ikke ment — og heri støttes man af kommunerne — at reguleringen af kommunehjælpsgrænserne skal ske gennem en nedsættelse af rådighedsbeløbet på 15 pct., men er af den opfattelse, at den fornødne tilpasning skal ske gennem en nedsættelse af den procent, som den maksimale faste kommunehjælp må udgøre af folkepensionens grundbeløb. Efter foretagne beregninger er man kommet til det resultat, at det vil være rimeligt at fastsætte denne procent til 85. Grænserne for den maksimale faste kommunehjælp vil herved blive forhøjet med beløb, der godt og vel svarer til de faste beløb, hvormed folkepensionen stiger pr. 1. oktober 1957. Det hidtidige forhold mellem kommunehjælpen og aldersrenten vil således i det store og hele blive bevaret, idet der blot vil ske en uvæsentlig forskydning i kommunehjælpens favør.“

Udgifterne ved lovforslaget var af socialministeriet skønsmæssigt anslået til ca. 7 mill. kr. årligt, hvoraf ca. 2 mill. kr. afholdes af den fælleskommunale udligningsfond, mens de resterende 5 mill. kr. afholdes af opholdskommunen og det mellemkommunale refusionsforbund med henholdsvis 2 og 3 mill. kr.

Ved lovforslagets 1. behandling gav *Kaj Andresen* (S) på sit partis vegne tilslutning til de af socialministeren foreslåede ændringer.

Søren Andersen (V) kunne tilslutte sig forslagets ændringer af